

støttelser, medførte af Ulykkestilfælde ved industrielle Virksomheder og Haandværk m. m., i den anden Afdeling; for hver af disse Afdelinger finder der da særlig Paaligning Sted, idet det Beløb, der udkræves til den første Afdeling, paalignes Hartkornet, og det Beløb, der udkræves til den anden Afdeling, paalignes samtlige Arbeidsgivere i Forening i de øvrige Virksomheder. Som det ses, findes denne Ordning ogsaa lagt til Grund for nærværende Forslag. Medtagelsen under Loven af Søfart og Fiskeri har imidlertid — som ogsaa forudsat i Kommissionsbetænkningen, jfr. Side 94 — paa Grund af det ganske jævne Faremoment, der her kommer frem, maattet medføre Indretningen af en tredje Afdeling, for hvis Vedkommende det aarlig udkrævede Beløb paalignes Arbeidsgiverne i disse Virksomheder, altsaa for Søfartens Vedkommende Rhederne.

Til § 14.

Kommissionens Forslag om, at de Beløb, der vilde være at indkræve for Land- og Stovbrugets Vedkommende, paalignedes Landhartkornet, indeholdt den Begrænsning, at der paa Eiendomme af under 1 Td. Hartkorn ingen Vigning vilde være at foretage, idet det af Kommissionen, jfr. Betænkningen Side 95, er anført, at de Beløb, der skulde opkræves hos Landbrugere med under 1 Td. Hartkorn, vilde være saa smaa og fordelte paa saa mange Hænder, at Omkostningerne og Besværet ved Opkrævningen ikke vilde staa i Forhold til de indkomne Bidrag. Man ser imidlertid ikke rettere end, at der netop af praktiske Grunde stiller sig væsentlige Hindringer i Veien for en saadan Undertagelse af Eiendomme af en vis Størrelse. Amtstuerne, hvilke Opkrævningen af Hartkornsbidraget for Landets Vedkommende tilfalder, ere nemlig ikke istand til at kontrollere, naar flere, paa forskjellige Konti i Bøgerne staaende Matrikulnummere til sammen udgjøre een Eiendom, og de vilde derfor, naar en Grændse som den angivne sættes for de bidragspligtige Eiendomme, i mangfoldige Tilfælde ikke kunne bestemme, om en Eiendom skal medtages, samt om hvor stort et Beløb der skal paalignes den. Besværet ved Opkrævningen kan dernæst — naar hortes fra Rjehenshavns udenbys Grunde, hvorom nedenfor — ikke antages, at ville blive saa stort som berygtet, da der dog alligevel skal svares Hartkornsskat af de paagældende Eiendomme, hvor smaa de saa ere. Naar det derfor vælges at indkræve de under denne Afdeling, faldende Beløb ved Vigning paa Hartkornet, hvad man maa anse for rigtigt, maa det formentlig medføre, at enhver Eiend-

dom medtages uden Hensyn til dens Størrelse.

Det vil let ses, at man ved at sætte en bestemt Grændse som den af Kommissionen foreslaaede for de bidragspligtige Eiendommers Størrelse heller ikke vilde kunne opnaa paa en til de virkelige Forhold svarende Maade, at skjelne mellem de Eiendomme, paa hvilke der holdes fremmed Arbeidskraft, og dem, for hvis Vedkommende dette ikke er Tilfældet. Ganste aasset fra Hævebrug, hvor Arealets Størrelse er af forvindende Betydning, vil utvivlsomt en stor Mængde Eiendomme, som ere under 1 Td. Hartkorn, benytte fremmed Arbeidskraft; i saa Henseende skal blot henpeges paa Stoveiendomme, hvor ofte et meget betydeligt Areal (i Sjælland gennemsnitlig c. 79 Tdr. Land) udkræves til een Td. Stovskylbs Hartkorn. Ligeoverfor Betænkkeligheden ved, at de Eiendomme, som faktisk ikke benytte fremmed Hjælp, blive inddragne under den fælles Vigning paa Hartkornet, maa det erindres, at den Byrde, der vil paahvile disse Eiendomme, vil være saa ringe, at der formentlig ikke kan tillægges den nogen Betydning; efter Kommissionens Beregning, jfr. Betænkningen Side 95, vilde nemlig det Beløb, der aarlig vilde udkræves til den fulde Kapitaldækning af Understøttelserne, ikke overstige 40 Øre pr. Td. Hartkorn. Hertil kommer, at for de Personers Vedkommende, som blive bidragspligtige, uden at de benytte nogen Arbeidskraft, som til Gjengæld herfor bliver forfikkret, vil Forholdet sandsynligvis i de fleste Tilfælde stille sig saaledes, at de selv til Tider arbeide for Andre, og at de paa denne Maade komme til at nyde Godt af den ved Loven skabte Sikring.

Medens som ovenfor bemærket de øvrige Eiendomme, som ifølge nærværende Lov blive bidragspligtige efter Hartkornet, isærveien ere undergivne Paaligning efter denne Norm, gjælder dette ikke for Staden Rjehenshavns Forders Vedkommende, idet Loven om Rjehenshavns udenbys Grundtagt af 14de December 1857 § 14 har bestemt, at de udenbys Grunde ere fritagne for de Afgifter til Statskassen, der lignes paa Hartkorn, samt at samtlige disse Hartkornsaafgifter overtages af Kommunen, og udredes af dens Kasse. Da de omhandlede Grunde ere spredte paa et overordentlig stort Antal Hænder, maa en Opkrævning af det lille paa hver Eiendom faldende Beløb antages at ville medføre uforholdsmæssig stor Uleilighed, og man har derfor foreslaaet det i næstnævnte Lov indeholdte Princip bragt til Anvendelse her, saaledes, at Rjehenshavns Kommunalbestyrelse henryndiges til at be-